

Mysteries van het Zesde

15 verhalen die je met open ogen doen dromen

inkijkexemplaar

Mysteries van het Zesde

15 verhalen die je met open ogen doen dromen

Mysteries van het Zesde

Eerste druk 2025
Eerste herdruk 2025
Copyright tekst © zie inhoudsopgave
Copyright illustratie(s) © zie inhoudsopgave

OMSLAG
vormgeving ProBeeld | Ambilicious

BINNENWERK
vormgeving Ambilicious Studio
Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious

Copyright © 2025 Ambilicious, Waddinxveen

ISBN 978-94-93366-49-7 | NUR 283
www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Voorwoord; Nanesa.....	9
De kunst van het stelen; Rob Van Eylen	11
Echo van de Ruimte; Jolan Pipeleers.....	27
Het boek vol magie; Ise van Overmeiren + illu- straties.....	37
Het Mysterie van London; Amélie Quintiens + illu- straties .	45
Het mysterie achter de deuren; Safiyye Ebrar Sahin	57
De schaduw van het koninklijke graf; Thibault Grouwels ..	63
Ferryville; Ferre Verstraelen	85
Het mysterie van de mysterieuze jongen; Maxime Nulens en Maxime Henderikx.....	95
Kiara en haar vermiste vriendin; Vega Boelen.....	101
Verborgen in het boek; Paulien Janssen Jolie en Amelie Vandeput + illustraties.....	111
De waarheid van Orana; Teun Van Guyse	121
Het mysterie van het moerasmonster en de verdwenen kinderen; Alessia Pignanelli en Noé Stevens + illustraties	133
Geheime melodieën achter de deur; Ada Van Guyse + illustraties	141
Schaduw achter de deur; Leonie Buckinx + illustraties.....	155
Vriend of vijand; Ellesy Elizabeth Gomez en Eden Jaeken + illustraties	167
Buitenbeentje; Nanesa (juf Nathalie).....	179

Voorwoord

Ik vergeet nooit die ene middag.

Die dag kwam ik vol enthousiasme aan in de lagere school. Zoals altijd drukte ik driemaal op de bel. Onmiddellijk gevolgd door ... zeer weinig reactie ...

Geen probleem. Ik begaf me naar boven. Naar de klas van meester Joeri, die we dankbaar als schrijfklas mochten gebruiken. Langzaam struinde ik voorbij de klas van juf Shanna, wetende dat daar vaak al leerlingen zaten te wachten.

Niemand.

Dus zette ik mijn weg verder naar de blauwe klas, deed de deur open en zag ... een zestal leerlingen. Vreemd. Normaal gezien zat de hele klas vol. Ik schudde het ongemak van mij af en startte op met het groepje leerlingen. Misschien was het omdat we enkel gingen schrijven, dacht ik bij mezelf.

Of hadden ze geen zin? Of waren ze het vergeten?

Was ik niet duidelijk genoeg geweest?

Op dat moment ging de deur open. Enkele leerlingen kwamen verontschuldigd naar binnen geslopen. Niet veel later gevolgd door nog een groepje leerlingen. Uiteindelijk waren we bijna voltallig.

Het doemdenkertje viel van mijn schouder.

Miscommunicatie.

Ik keek rond en glimlachte.

Vingers gleden over de toetsenborden, er werd onderling overlegd en er werden vragen gesteld.

Jazeker. Ze deden het goed, die schrijvers.

Wat was ik trots. Wat ben ik trots.

Juf Nathalie

De kunst van het stelen

Rob Van Eylen

‘Mama, mag ik morgen naar de kunstbeurs met Bart? Er zijn heel veel werken van Pablo Picasso,’ zeg ik vanuit de woonkamer.

‘Alleen als het niet te veel kost,’ roept mama vanuit de keuken.

Ooh, dat is echt typisch iets voor mama, alles draait om geld. Ik wou dat mama bankdirecteur was in plaats van psycholoog, dan hadden we minder zorgen om geld. Dat papa is gestorven helpt natuurlijk ook niet. Ik mis papa wel heel erg, ik heb hem nooit gekend en mama vertelt zo weinig over hem. Het enige wat ik weet is dat hij gestorven is aan kanker.

‘Timmy, kom je naar boven? Het is bedtijd!’ roept mama.

‘Ik kom dadelijk mama. Ik zoek nog even op hoeveel een toegangsticket voor de kunstbeurs kost.’ Ondertussen zie ik dat de prijs van een ticket 10 euro per persoon is, dat valt gelukkig reuze mee. Ik loop snel naar boven.

Terwijl mama me onder de lakens stopt en nog een kusje op mijn voorhoofd geeft, vraag ik: ‘Mag ik Bart meevragen?’

‘Voor mij is het goed. Alleen als het van de ouders van Bart mag,’ zegt mama zacht.

‘Ik kijk al uit om morgen naar school te gaan, zodat ik Bart kan vragen of hij mee wil gaan.’ Ik draai me een keer om en val al snel in slaap.

‘Timmy opstaan, jongen, het is school.’ Mama weet ondertussen dat ik graag nog even snooze. Zij legt mijn kleren voor de dag klaar op de badrand. Vandaag is het vrijdag. Maar toch is woensdag een van mijn lievelingsdagen, want dan ga ik naar oma en opa. Oma maakt dan heerlijk eten, we maken samen huiswerk en dan brengt opa me naar de tekenacademie. Opa plaagt me graag, maar volgens oma gaat het niet zo goed met opa. De laatste tijd vergeet

opa veel. Ik vind het zo erg voor opa. Gelukkig is oma erg lief voor hem.

‘Kom, eet je boterham op. We moeten binnen 5 minuten vertrekken.’ Mama loopt zenuwachtig door de keuken en ruimt alvast haar bord en tas koffie op. Ik probeer haar aandacht te trekken, want ik zit met iets. Ik maak me wat zorgen om opa: ‘Mama, mag ik iets vragen, heeft opa een ziekte?’

‘Nee, jongen, maak je maar geen zorgen. Kom, trek je schoenen en jas aan en dan hup de auto in en naar school.’

De schoolbel gaat en Bart trekt aan mijn mouw: ‘Kom, Timmy naar de rij.’

Het ideale moment om aan Bart te vragen of hij zin heeft om naar de kunstbeurs te gaan.

‘Oh, meen je dat Timmy? Wat een leuk idee. Bedoel je de kunstbeurs die in de stadszaal plaatsvindt? Ik heb in de krant gelezen dat er heel wat werken van Vincent Van Gogh en Pablo Picasso tentoongesteld worden.’

Wow, dit gaat vlotter dan ik dacht. Bart is super enthousiast en we spreken af om zaterdagmiddag om half twee te gaan. Ik kan niet wachten. Ik ben vooral heel blij dat ik mijn passie voor kunst kan delen met Bart.

‘Timmy, wat zit jij daar te dagdromen? De school is bijna uit, dan kun je gaan.’

‘Oke juf Rita, sorry.’

Ben roept met een gemene blik. ‘Ja, Timmy. Let een beetje op, sufferd.’

Juf Rita roept streng naar Ben: ‘Niet zo onbeleefd praten of je vliegt op de gang!’

Ben kijkt boos naar mij: ‘Dit zet ik je betaald, Timmy.’

Ik ben al gewend dat Ben soms boos op me is.

De laatste minuten van de les duren lang. Eindelijk gaat de bel.

‘Jongens en meisjes, jullie mogen naar buiten. Vergeet jullie spellingboek niet,’ roept juf Rita.

‘Hey Timmy, is je mama er al?’

Ik kijk rond.

‘Nee, Bart. Ze is wat later. Ik zal het straks vragen of we zaterdag kunnen gaan. Doe, tot morgen!’

Net op dat moment komt mama’s rode autootje aanrijden.

Mama roept vanuit de auto: ‘Timmy, spring vlug de auto in. We gaan naar huis. Hoe was je dag vandaag?’

‘Ik heb vandaag aan Bart kunnen vragen of hij mee wil. Hij kan zaterdag om half twee.’

‘Oké, dat is goed, dan zal ik een berichtje naar zijn mama sturen.’

Onderweg naar huis vertel ik mama dat Ben weer vervelend deed.

‘Trek je het niet te veel aan. Hij is gewoon jaloers dat hij niet door mocht naar het hogere groepje op de tekenacademie.’ Terwijl we uitstappen, zie ik iets in mama’s broekzak.

‘Mama, wat is dat?’ vraag ik nieuwsgierig.

‘Oh, dat zijn de tickets voor de kunstbeurs,’ zegt ze. Ik ben super blij, want dat betekent dat ik mijn lievelingskunstwerk, Guernica van Pablo Picasso, kan zien!

De volgende dag is het eindelijk zover. ‘Joepie, ik ga naar de kunstbeurs!’

‘Kom, Timmy. We hebben afgesproken dat jij met je fiets naar Bart fietst en dat jullie dan samen naar daar fietsen. Eet snel nog een boterham.’

‘Ja, mama, ik doe het al! Ik kan echt niet wachten,’ roep ik enthousiast. Terwijl ik naar Bart fiets, hoop ik dat hij al klaarstaat.

Bij Bart thuis bel ik aan. ‘Ding dong ding dong.’ Bart doet meteen open en ziet er net zo blij uit als ik.

‘Hey Timmy, ik ben klaar. Heb jij de tickets?’ vraagt hij.

‘Natuurlijk, kom we gaan!’ zeg ik. We fietsen samen naar rechts.

‘Wat zit er in jouw rugzak?’ vraagt Bart nieuwsgierig.

Ik haal trots een oude gsm uit mijn rugzak: ‘Ik ga hiermee foto’s en filmpjes maken van de kunstwerken.’ Stiekem ben ik blij dat Bart niets zegt over hoe oud de gsm is, want een nieuwe is te duur.

‘Hi Bart, weet je dat ik zelf een Instagram account ga maken met allemaal kunst?’